

[Fibiger.]

afskaffet endnu, og som ogsaa nok skal bestaa i Fremtiden, det er: Kom Hviledagen i Hu, at du holder den hellig. Det læres dog endnu, man indprenter Børnene det i Skolen og Ungdommen ved Konfirmationsforberedelsen, og de maa faa et sært Indtryk af, hvad det er, man vil foreskrive dem som noget vigtigt, naar man samtidig fremkommer med Lovforslag, som giver los paa alt, uden at man tænker paa fra det offentliges Side at foretage noget, som kan hjælpe til, at den Dag kan være baade en Hviledag og en Helligdag. Kom i Hu, staar der, tænkt paa det, husk paa, vi har en Hviledag, og ogsaa, at denne Hviledag benyttes saadan, at det bliver en virkelig Helligdag. Det kan godt være, der er nogle, der har glemt det, jeg vil gerne minde om det ved denne Lejlighed. Jeg tror, at det gaar det Folk daarligt, som ikke netop kommer i Hu et saadant Herrens Bud.

Naar der fremsættes et saadant Lovforslag, maa man spørge sig selv om, hvorvidt det vil blive til det bedre eller vil blive en Forringelse. Er det en Forringelse, maa man afvise det, er det en Forbedring, maa man se at fremme det. Efter min Opfattelse er det en ganske betydelig Forringelse af de bestaaende Forhold, og derfor mener jeg, at Rigsdagen maa afvise det. Jeg kan ogsaa udtale min Glæde over, at der fra 3 Partiernes Side her i Salen, baade fra Venstre, Det konservative Folkeparti og Det frie Folkeparti, er sagt, at man er imod de fleste af de Foranstaltninger, der her foreslaas, og at der derfor ikke er nogen særlig Udsigt til, at Ministeren faar sit Lovforslag igennem, saaledes som det her er forelagt.

Man maa spørge, om det da vil være til Gavn for det danske Folk og den opvoksende Slægt, at man giver frit Slag paa disse Omraader, og jeg maa svare nej, absolut nej. Søndagen skal være en Hviledag, og det er en Helligdag. Søndagen skal være en Hjemmets Dag, og det skal være en Kirkens Dag, og det skulde Lovgivningsmagten tænke paa, saaledes at den ogsaa vilde være med til at værne om, at det blev en Dag, hvor man samlede Kræfter til den kommende Uge, i Stedet for — som det tit er, og endnu værre vil det blive i Fremtiden, naar der kommer flere Forlystelser — at det er en Dag, hvor man sætter

sine Kræfter til. Er der nogen i denne Sal, der tror, at noget godt fremmes, naar Lørdag Nat og hele Søndagen, som det nu foreslaas, vil blive Ugens mest urolige Tid? Jeg tror det ikke.

Jeg udtaler Haabet om, at dette Lovforslag aldrig vil blive ophøjet til Lov, og maa saa indtrængende, jeg kan, sige til dette høje Tings Medlemmer: Stem det ned!

Justitsministeren (Steincke): Det lyder maaske lidt underligt, naar jeg, efter at den sidste Taler har haft Ordet, takker i det store og hele for Modtagelsen af dette Lovforslag. Jeg gør det alligevel. Jeg takker særlig de ærede Partiordførere, bortset fra Det frie Folkepartis, for Modtagelsen, thi selv om denne unægtelig var noget blandet, stærkt blandet, blev der dog fra alle Sider udtalt Villighed til nærmere Forhandling. Ja, jeg kan strække mig saa vidt, saa yderlig liberal som jeg nu engang er, ogsaa at takke de specielle Modstandere af Forslaget for den stillfærdige og loyale Maade, paa hvilken de har talt. Jeg havde jo næret en lille Smule Frygt ud fra visse Bladartikler for, at jeg ogsaa fra denne Talerstol skulde være blevet stemplet som den ypperste Repræsentant for Drikkeriet og Forlystelseslivet her i Landet, og det har jeg jo undgaaet og med Rette. Jeg er en slet Repræsentant for de to Sider af Samfundslivet.

Den eneste, der var en lille Smule inde paa den Betragtning, var det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt, idet han flere Gange talte om dem, hvis Ærinde jeg gik i denne Sag. Paa den anden Side formildede det, at han gennem Aarene havde været klar over, at jeg havde Hjertet paa det rette Sted. Da jeg maa sige, at jeg stadig føler dette Hjerte, kan jeg overbevise ham om, at det fremdeles sidder paa samme Sted. Jeg gaar ingens Ærinde. Det er mig, der for saa vidt alene har Ansvar for Fremsættelsen af dette Lovforslag. Der er ikke, efter at jeg er blevet Justitsminister, sket nogen Henvendelse til mig om at fremsætte dette Lovforslag. De Henvendelser, der er sket om Lovgivning i denne Retning — og jeg kan jo ikke tage de Henvendelser med, der ikke er kommet — foreligger fra den tidligere Justitsministers Tid.